

הדפסה

ב"ה

הדפסה

מכבוד מכבוד ידידי מנוער החו"ב חו"נ מפורסם בחבוריו על הרמב"ם, כש"ת מוהר"ר ש"ת שליט"א רובינשטיין, רב ומנהיג עדת ישראל בק"ק גבעתיים בארץ ישראל, ת"ו.

הדפסה

שמואל ת. הלוי רובינשטיין

הדפסה

הרב לגבעתיים (א"י)

הדפסה

לכבוד ידידנו וחביבנו הגאון הרב ר' שמואל רובינשטיין שליט"א, האב"ד לקהלת פאריש המעמירה.

אחדשבת"ה.

הדפסה

קבלתי ספרו שמעיד על מחברו אשר מחשבתו היתה מיוחדת לדברי דרוש וחסידות, כי על כן הדרוש שימש לו מכשיר עיקרי למשוך בו את קהל שומעי לקחו. חכמתו של המחבר עמדה לו לברור את היפה שביפה מספרי הדרוש למופת, שכן כל ההבאות אשר הוא מגלגל בהן לצרכי חידושו הוא — כולן הן רעיונות דרושיים משופרא דשופרא.

וכל הרואה ימצא שהמחבר אומן וחונך על ברכי החסידות מדור דור, ולא בחסידות סתם מדובר כאן, כי אם בתורת החסידות המחוכמת והחריפה מתורתם של הקוצקאים והרי"מ מגור מדבר המחבר, מתורתם ינס בנעוריו ובאמרותיהם השנונות השתעשע כל ימי חייו, כי על כן הדרוש המקורי והברק החסידי נשתלבו בו ובתורתו, ושניהם משלימים זה את זה, ואם הדרוש שימש לו כמקצוע למשוך בו את המוני באי עירו, הרי החסידות מובלעת בנפשו וברוחו מיום עמדו על דעתו ועד כה, לאורך ימים.

בנוגע למקור הדברים אשר סעודת פדיון הבן עולה לפ"ד תעניות, גם אני חיפשתי אחריו ומצאתי בספר „טעמי המנהגים" מאי"ש שו"ב הוצא באמריקה בשנת תש"ר, אשר מעיד כי הרה"צ מזריצ'וב שמע זה מפי הרה"ק ר' פנחס מקוריץ ז"ל. וראה שם אות תתקל"ד בשם הצדיק מאלסק שזהו כנגד פ"ד שנה של יעקב אבינו שלא ראה וכו' וגם מביא רמז על כך: „את כסף הפדיוס" (במדבר ג', מ"ט) פ"ד יום.

ומאביו (ה"ה אבי המחבר שנהרג על ידי רשעי העולם ימ"ש, ביום א' דסוכות תש"ג בביאלא), הרב החסיד ר' מנחם, הי"ד, שמעתי פעם דבר נאה בשם האדמו"ר מאוסטרובצה ז"ל, ששאלוהו למה הוא צם כל ימיו, הלא אפשר לו ליהנות מסעודת פדיון הבן, והרי זה „כאילו התענה פ"ד תעניות"?

והשיב: ידוע שיש עבירות גסות שנתפרשו בתורה, ויש פעולות מגונות שאינן עבירות ממש, אלא חכמינו דימו אותן, כאילו עבירות ממש הן. כמו שאמרו: כל אדם שיש בו גסות כאילו עובד ע"ז (סוטה ד') כל האוכל בלא ניגוב ידים כאילו אוכל לחם טמא (שם).. כל האוכל מבהמה שלא הורמו מתנותיה כאילו אוכל טבלים (מגילה כ"ח) וכן אמרו: כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה (זוהר בראשית ב', ט"ז). ומעתה סיים אדמו"ר האסטראווצר ז"ל: על עבירות מסוג „כאלו" מועילה תענית של „כאילו", אבל על עבירות ממש יש לצום תענית ממש, ולא לצאת בסעודת פדיון הבן, שאינה אלא „כאילו" התענה. דברים יורדים חדרי בטן, מה יעשו אזובי קיר?!

בענין שאין הטהור מטהר את הטמא בנגיעתו, ראיתי, הואיל והטמא ודאי הוא שטמא, ואילו הטהור ספק הוא אם באמת טהור כי אולי רק נדמה לו שהוא טהור ולמעשה אף הוא טמא ולפיכך אינו כדין שיטהר את הטמא. (נדמה לי כי גם זה נאמר בשם הרבי מקוצק ז"ל).

מוקירו המברכו יחד עם כב"ב בלונ"ח.

שמואל רובינשטיין

1234567 ת"ת

1234567 ת"ת

1234567 ת"ת